

Levensloop Heinz Henschel

*28.12.1938 in Brockau (Polen) Kreis Breslau

Datum onbekend	verhuizing naar Coswig (Sachsen-Anhalt) hier: volgt hij een opleiding tot machinebankwerker/draaier
1954 (of later)	„illegale“ grensoverschrijding van DDR naar West-Duitsland <ul style="list-style-type: none">- opvangkamp Hannover- verblijf in het evangelische jongerentehuis in Dülken- werkplek in de kolenmijn Hückelhoven
1968-1989	machinebankwerker bij de firma Müller in Dülken
1972	huwelijk met Waltraud (meisjesnaam onbekend)
1973	verhuizing naar de Max-Planckstraat 4 in Dülken
1973-1979	sportontwikkeling in de vechtsport Teakwon-Do, waar hij uiteindelijk lid wordt van het "Deutsche Dan-Kollegium" in de nationale Teakwon-Do afdeling
1978	hij koopt de woning waar hij sinds 1973 woont
Datum onbekend	werkt als fijnmetaalbewerker in Breyell voor een aanleveringsbedrijf in de atoomindustrie
28.05.2016	wordt lid van de vereniging "Natuur en cultuur in Achterhoek e.V."*
† 29.06.2016	na ernstige ziekte overlijdt hij in het Franciscus ziekenhuis in Mönchengladbach

Henschel

* "Achterhoek" is een gespreid dorp, gelegen tussen de dorpen Kapellen, Sonsbeck en Winnekendonk. Niet verwarren met het Nederlandse deel van de provincie Gelderland, dat als Achterhoek bekend is.

Levensloop - Heinz Henschel: opmerkingen bij zijn artistieke ontwikkeling.

Heinz Henschel was een introverte man, die zeer teruggetrokken leefde. Daardoor is zijn levensloop en artistieke ontwikkeling moeilijk te achterhalen.

Zelfs zijn meest dierbare vrienden, Günter en Bärbel Küsters, Andre Gomolka en Matthias David, liet hij in het ongewisse voor wat betreft zijn familie-omstandigheden. Hij schiep zijn kunstwerken volledig als autodidact.

Hij begon met olieverfkopieën van werken uit de klassieke moderne schilderkunst en maakte een overgang naar het etsen, nadat hij begin 80er jaren zich deze techniek eigen had gemaakt onder leiding van de kunstleraar Günter Küsters.

Omdat hij zijn artistieke toekomst in het etsen zag, verkocht hij al zijn olieverfschilderijen in privé-tentoonstellingen. Zijn vroege etsen verkocht hij in beperkte oplage via een Belgische galerie (naam onbekend). Het is niet bekend of hij in de loop der tijd nog met olieverf gewerkt heeft.

Zijn beroep als fijnmetaalbewerker/draaiër kwam hem zeer ten goede in zijn artistieke ontwikkeling: hij schiep zijn werken met de grootst mogelijke precisie, gebruik makend van uiteenlopende technieken als etsen, aquarelleren, Oost-Indische inkt, potlood, viltstift en collages.

Zijn drukpers bouwde hij zelf naar voorbeeld van een geleende schoolpers. Later bouwde hij een drukpers, goed genoeg voor professionele afdrucken. Zijn droge naaldgravures maakte hij grotendeels in snijplankjes van Resopal, voor zijn etsen gebruikte hij plaatmateriaal van koper, messing, aluminium en zink.

Zijn inkleuringen met kleurpotlood en aquarel getuigen van een duidelijk gevoel voor kleur; zijn potloodtekeningen, met name zijn portretten, zijn gekenmerkt door een meesterlijke tekentechniek en een hoogontwikkelde waarneming. Ook collages zijn te vinden in de nalatenschap van ongeveer 850 werken.

zieke meisje" en "Vrouw met broche - Eva Mudocci".

Zijn motieven zijn veelomvattend: van scheeps-, dier- en landschapsweergaven tot het meer abstracte werk. Zijn serie „doeken over verlangen en mededelen" omvat uitgebalanceerde structuur-, lichaams- en diercomposities. In zijn werken zijn kenmerken terug te vinden van de "Neuer Leipziger Schule" in de persoon van Neo Rauch, het sprookjesachtige van Marc Chagall, de poëzie van Paul Klee, het decoratieve van Friedensreich Hundertwasser en met name de melancholiek van Edvard Munch's vrouwenportretten, onder anderen in de vorm van kopieën van "Het

Heinz Henschel was een uiterst creatief en rusteloos mens en kunstenaar, een reiziger tussen werelden: Polen, de DDR en de Bondsrepubliek.

In zijn creativiteit en scheppingsdrang kende hij geen grenzen.